

mentességnek helye van-e, amelyek ugyanazon bérbeadó és bérlő között kötötnek, jelen esetben összevonásnak nincs helye, az illeték törlését kellett elrendelni.

Az első tárgyalás elhalasztása után tartott tárgyaláson kötött egység illetéke nem kedvezményes. (Közig. Biróság 11.667/1927. P. szám.) A Pp. 98. §. rendelkezése szerint azokban a perekben is, amelyekben az ügyvédi képviselő kötelező, a felek ügyvédi képviselő nélkül, személyesen a perbiróság előtt egységet köthetnek.

Abból a körülményből tehát, hogy a kir. járásbiróság a kitűzött első tárgyalást azért halasztotta el, mert alperes nem ügyvéddel jelent meg, az állapítható meg, hogy ezen a tárgyalási határnapon a peres felek nem voltak hajlandók egységet kötni. Mert ha az egység kötése iránti szándékukat kijelentették volna, akkor a bíróságnak ezt a tárgyalást nem kellett volna elhalasztani.

Ebből pedig következik az is, hogy — egységkötés tekintetében — ez a tárgyalás tekintendő első tárgyalásnak és így csak az annak elhalasztása után kitűzött újabb határnapon létrejött egység illetékezés szempontjából nem részesülhet az első tárgyaláson megkötött egységre vonatkozó kedvezményben.

A külföldi állampolgár örökbefogadási szerződésének illetékénél a békeszerződés rendelkezései nem alkalmazhatók. (Közigazg. Biróság 18.510/1927. P. szám.) A panaszos az 1921. XXXIII. t.-cikkbe foglalt trianoni békeszerződés 211. cikkének c) pontjára alapítja azt az álláspontját, hogy az általa képviselt G. Silvia nagykorú olasz állampolgár örökbefogadási szerződésére nem a 68.600/1924. P. M. sz. rendelet 8. §. 1. pontjában az idegen állampolgárokkal szemben megállapított nagyobb, hanem ugyanazon §. 2. pontjában a nagykorú magyar állampolgárokra megállapított alacsonyabb bélyegilleték alkalmazandó.

A trianoni békeszerződésnek idézett pontja azt a rendelkezést foglalja magában, hogy Magyarország „a szövetséges és társult hatalmak állampolgárait, javaikra, jogaikra vagy érdekeikre . . . nem vet ki . . . magasabb illetéket . . . mint aminők saját állampolgárait . . . terhelik, vagy terhelnék“.

Ez a rendelkezés, így külön kiszakítva, támogatni látszik a panaszos álláspontját. De a 211. cikk egész tartalmából és összefüggéséből kétséget kizárólag meg lehet határozni a jogviszonyoknak azt a körét, amelyekre az említett cikk kivételes rendelkezései alkalmazást nyerhetnek. A cikk a) pontja határozottan megjelöli a jogviszonyokat azzal, hogy „szakma, hivatás, kereskedelem és ipar“ gyakorlását